

Comentariul poeziei Scrisoarea III scrisa de Mihai Eminescu - prima parte

"Trecutul e in mine si eu sunt in trecut/ Precum traieste cerul si marea ce-l respira" ("Mira")
Evocarea trecutului istoric este tema poeziei "Scrisoarea III".

"In lumea asta, marturisea poetul, nu e nimic mai interesant decat istoria poporului nostru, trecutul lui, tot-tot este un sir neintrerupt de de martiri".

Domn si osten, ape si munti, paduri si campii, contopite osmotice au aparat fiinta noastra nationala cu un pret greu de inchipuit la alte popoare.

Intra pe rand in "Scrisoarea III" istoria veacului nostru pana la daci, miturile si folclorul iar, in mijlocul lor, personalitatea cu valoare de simbol a lui Mircea cel Batran.

O alegorie ne infatiseaza la inceputul poemului, in primul tablou al primei parti, cresterea puterii otomane, asemenea cresterii vertiginoase a unui copac imens ce isi varsa umbra peste intreaga lume.

Puterea otomana ajunge de nestapanit pana la Dunare, unde il asteapta pe Baiazid, pe "furtunosul Baiazid", Mircea cel Batran. Urmeaza cel de-al doilea tablou al primei parti care contine dialogul dintre Mircea si Baiazid acest dialog este construit pe baza antitezei dintre cele doua personaje. Mircea cel Batran este un om modest intelept masurat in vorbe si in gesturi, responsabil fata de cei pe care ii conduce, stapan pe sine, lucid, capabil de jertfa suprema pentru a ocroti tara Toate aceste trasaturi ni-l contureaza pe domnitorul roman ca pe un patriot inflacarat care apara cu orice pret libertatea tarii sale. Legatura indisolubila intre om si natura razbata prin vorbele lui: "Eu? imi apar saracia si nevoile si neamul/ Si de-aceea tot ce misca-n tara asta, raul, ramul/ Mi-e prieten numai mie, iara tie dusman este". Mircea este un om simplu, sfatos si usor ironic atunci cand ii vorbeste lui Baiazid de Darius al lui Istaspe. Mircea stie ca razboiul va fi un razboi drept de aparare si ca ostentii lui vor lupta asemenea eroilor din baladele noastre romanesti.

In contrast cu Mircea, Baiazid este tipul cotropitorului zgomotos, plin de infumurare care trece Dunarea cu un singur scop, acela al supunerii celor de aici. El e sigur de victorie inainte de lupta si nici nu poate fi altfel caci ostile lui sunt foarte numeroase, victoriile lui sunt foarte rasunatoare.